

”مینی بچی - تمہیں شریمت پر پورا پورا ڈیان دینا ہے، باپ کا فرمان ہے

بچی مجھی یاد کرو اور نالیج کو ڈارٹ کر دوسروں کی شیوا کرو“

پرشن :- بابا بچوں کی اُنٹی کی لیٹی کونسی راء بہت اچھی دیتی ہے؟
اُنٹر :- مینی بچی، اپنا حساب کتاب (پوتامیل) رکھو۔ اُمبرت ویلی پیار سین یاد کرو،
لاچاری یاد میں نہیں بنوں، شریمت پر دیھی ایمانی بن پورا پورا رحمدل بنو تو بہت اچھی اُنٹی
ہوتی رہینگے۔

پرشن :- یاد میں وگھن روپ کون بنتا ہے؟
اُنٹر :- پاسٹ میں جو وکرم کیٹی ہوئی ہے، وہی یاد میں بننی سمیہ وگھن روپ بنتی
ہے۔ تم بچی یاد میں باپ کا آواہن کرتی ہو۔ مایا پٹانی کی کوشش کرتی ہے۔ تم یاد کا
چارٹ رکھو، محنت کرو تو مالہا میں پروء جائینگے۔

گیت :- تون پیار کا ساگر ہے....

اوم شانتی . یہاں جب بننی ہو تو بابا کی یاد میں بننا ہے۔ مایا بہتوں کو یاد کرنی نہیں
دیتی کیونکہ دیہہ ایمان ہے۔ کوئی کو مٹر سنبندی، کوئی کو کان پان آد کیا کیا یاد آتا
رہتا ہے۔ یہاں جب آکر بننی ہو تو باپ کا آواہن کرنا چاہیئے۔ جیسی جب لکشمی کی
پوجا ہوتی ہے تو لکشمی کا آواہن کرتی ہے۔ لکشمی کوئی آتی نہیں ہے۔ یہاں پی کھا
جاتا ہے تو باپ کو یاد کرو اُتوا آواہن کرو، بات ایک ہیں ہے۔ یاد سین وکرم وناش ہونگی۔
ڈارٹ نہیں ہو سکتی ہے کیونکہ وکرم بہت ہے۔ باپ کو پی یاد نہیں کر سکتی ہے۔ جتنا
باپ کو یاد کرینگے اتنا وکرماجیت، نروگی بنینگے۔ ہے بہت سہج۔ پرنتو مایا اُتوا پاسٹ کی
وکرم سامنی آتی ہے۔ باپ کھتی ہے تم نین ہیں آڈا کلپ ایتارٹ ریت سین یاد کیئا۔ اُپی
تو تم پرٹکٹیکل میں آواہن کرتی ہو کیونکہ تم جانتی ہو کہ بابا آیا ہوتا ہے۔ پرنتو یہ یاد کی
عادت پکی ہو جانی چاہیئے۔ تمکو ایور نروگی بننی کی لیٹی اوناشی سرجن دوائی دیتی ہے
کہ مجھی یاد کرو قر تم میری سین آکر ملینگے۔ میری دواران میری کو یاد کرنی سین ہیں
تم میرا ورثا پائینگے۔ باپ اور سویت ہوم کو یاد کرنا ہے، جہاں جانا ہے، وہ ہڈی میں رہتا ہے۔
باپ وہاں سین آکر سچا پیغام دیتی ہے اور کوئی پی ایشوریہ پیغام نہیں دیتی۔ وہ تو یہاں
استیج پر پارٹ بجانی آتی ہے اور ایشور کو پوئل جاتی ہے۔ لکشمی نارائٹ یہاں آتی ہے تو
ایشور کا پتا نہیں رہتا۔ اُنکو پی پیغمبر نہیں کہہ سکتی۔ یہ تو منشون نین نام لکاء دیئی
ہے۔ وہ آتی ہیں ہے پارٹ بجانی۔ وہ یاد کئی کرینگے؟ اُنکو پارٹ بجاتی بجاتی پتت
بننا ہیں ہے، قر اُنٹ میں پتت سین پاون بننا ہے۔ وہ تو باپ ہیں آکر بناتی ہے۔ باپ کی یاد
سین ہیں پاون بننا ہے۔ باپ کھتی ہے بچی میری پاس پاون بنانی کا ایک ہیں اُپایہ ہے۔ دیہہ
سہت جو پی دیہہ کی سنبند ہے اُنکو پوئل جانا ہے۔ تم جانتی ہو مجھ آتما کو باپ کو یاد
کرنی کا فرمان ملا ہوتا ہے۔ اُس پر چلنی والی کو ہیں فرمانبردار کھا جاتا ہے۔ جو کمر
یاد کرتی ہے، وہ کمر فرمانبردار۔ فرمانبردار پد پی اونچا پاتی ہے۔ بابا کا ایک فرمان

هٽ ياد ڪرو، دوسرا هٽ ناليچ ڪو ڌارڻ ڪرو. ياد نهين ڪرين ٿي تو سڙائين بهت ڪاني پرين ٿي. سؤدرشن چڪر ڦرائي رهين ٿي تو ڌن بهت ملين ٿا. پڳوانو واپس، ميري دواران مڃهي پي جانو اؤر سرشتي چڪر ڪي آد مڌيه آنت ڪو پي جانو. يهه دو باتين مڪيه هٽ جس پر ڌيان دينا هٽ. شريمت پر پورا ڌيان دين ٿي تو اونچ پڌ پائين ٿي ڦر رحمدل بننا هٽ، سپڪو راستا بتانا هٽ، سپڪا ڪلياڻ ڪرنا هٽ. مٽر سنبنڌيون آد ڪو پي سڄي ياترا پر لي جاني ڪي ٻيڪتي رچني هٽ. وه هٽ جسماني ياترا، يهه هٽ روحاني ياترا. يهه اسپرچوئل ناليچ ڪوئي ڪي پاس نهين هٽ. وه هٽ سڀ شاسترون ڪي فلاسافي. يهه هٽ روحاني ناليچ، سپرير روح يهه ناليچ ديني هٽ روحون ڪو. روحون ڪو هين واپس لي جانا هٽ. امبرت ويلي جب آڪر بڻن ٿي هٽ، ڪوئي تو لاچاري آڪر بڻن ٿي هٽ. انهن ڪو اپني انئي ڪا ڪچ پي خيال نهين هٽ. بچون ۾ ديهه ايمان بهت هٽ. ديهي ايمان هو تو رحمدل بن شريمت پر چلي.

باپ ڪهتي هٽ اپنا چارٽ لکو، ڪتنا سميه ياد ڪرتي هٽ؟ آڱي چارٽ رڪتي ٿي. اچا بابا ڪو نه پيڄو اپني پاس تو رکو. اپني شڪل ديڪني هٽ. هر لڪشمي ڪو ورنه لائق بني هٽ؟ واپاري لوگ اپنا پوتاميل رڪتي هٽ. ڪوئي ڪوئي ساري دن ڪي دنچريا رڪتي هٽ. هابي هوتي هٽ لڪني ڪي. يهه بابا بهت اچي راءِ ديتي هٽ ڪ اپنا حساب ڪتاب رکو. ڪتنا سميه ياد ڪيئا؟ ڪتنا سميه ڪسڪو سمجهايا؟ اٿسا چارٽ رکي تو بهت انئي هو جائي. بابا ماما ڪو تو نهين لکنا هٽ. مالها ڪي داڻي جو بنتي هٽ انهن ڪو پرشارت بهت ڪرنا هٽ، بابا نين ڪها برهمڻون ڪي مالها اب نهين بن سڪتي، آنت ۾ بنين ٿي، جب رڌر ڪي مالها بنين ٿي. برهمڻون ڪي مالها تو بدلتي رهي هٽ. آڇ 3-4 نمبر ۾ هٽ، ڪلهه لاسٽ 16108 ۾ چلي جاتي هٽ. ڪوئي گرتي هٽ تو بلڪل درگتي ڪو پاءِ ليتي هٽ. مالها سين تو گئي پر جا ۾ پي چنڊال جاڪر بنتي هٽ. اگر مالها ۾ پرونا هٽ تو محنت ڪرو. بابا سپڪي ليتي بهت اچي راءِ ديتي هٽ. پل گونگا هو، ڪوئي ڪو پي اشاري سين بابا ڪي ياد دلاءِ سڪتي هٽ. انڌي، لولي ڪسي پي هو تندرست سين پي زياده اونچ پڌ پاءِ سڪتي هٽ. سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي گائي هوئي هٽ. بابا ڪا بنا اؤر ورثا مل ٿيا. ان ۾ نمبروار پڌ هٽ. بچا پندا هوئا ورثي ڪا حقدار بن ٿيا. يهان تهر هو ميسل بچي. باپ سين ورثي ڪا حق لينا هٽ. سارا مدار پرشارت پر هٽ. ڦر ڪهتي هٽ ڪلپ پهلي پي هار ڪائي هونگي. باڪسنگ هٽ نان. پانڊوون ڪي ٿي ماما راوڻ ڪي ساٿ لڙائي. ڪوئي تو پرشارت ڪر وشو ڪي مالڪ ڊبل سرتاج بنتي هٽ. ڪوئي ڦر پر جا ۾ پي نوڪر چاڪر بنتي هٽ. سبي يهان پڙهه رهي هٽ. راجڌاني استاپن هورهي هٽ. اٿينشن آڱي والي داڻون طرف جائين ٿا. آت داڻي ڪسي چل رهي هٽ. پرشارت سين معلوم پر جاتا هٽ. اٿسي نهين انٽريامي هٽ، سپڪي دل ڪو جانتني هٽ. نهين، چاڻي چاڻهار اڙتات ناليچفل هٽ. سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪو جانتني هٽ. باقي ايڪ ايڪ ڪي دل ڪو ٿوريئي ريڊ ڪرين ٿي. مڃهي ٿاٽ ريڊر سمجها هٽ. واسطو ۾ مئن چاڻي چاڻهار اڙتات ناليچفل هون. سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪي ميري پاس ناليچ هٽ. يهه چڪر ڦر سين

ڪئسي رپيٽ هوتا هئ. مٿن اُس رپيٽيشن ڪي راز ڪو جاننا هون. وه سڀ راز تهر بچون ڪو سمجھاتا هون. هرايڪ سمجھه سڪتي هئ ڪ پر ماتما ڪوئن هئ اوڙ ڪتني سروس ڪرتي هئ! باقي بابا ايڪ ايڪ ڪي دل ڪو جانني ڪا ڏنڌا نهين ڪرتا هئ. وه چئتن منش سرشتي ڪا بيچ، ناليچفل هئ. ڄاڻي ڄاڻڻهار اڪير بهت پڙاڻا هئ. هر تو جو ناليچ جاننا هون وه تمڪو پڙهاتا هون. باقي تهر ڪيا ڪيا ڪرتي هو وه سارا ڊن بٺڻ ديڪوئنڌا ڪيا؟ مٿن تو سهج راج يوگ گيان سڪلاني آتا هون. بابا ڪهتي هئ بچي تو بهت هئ، بچي هين پتر آڌ لڪتي هئ اوڙ مٿن پي بچون ڪي آڱي هين پر تڪيه هوتا هون. ڦر وه سڀا هئ وا لڳا هئ سو ڦر مٿن سمجھه سڪتا هون. هرايڪ ڪي پڙهائي هئ. شريمت پر سڀي ڪو اٽڪت ۾ آنا هئ. ڪلياڻڪاري بننا هئ.

تهر جانتي هو ورهسپت ڪو ور ڪيه پتي ڏي پي ڪها جاتا هئ. ور ڪيه پتي سومناٺ پي نهرا، شو پي نهرا. بچون ڪو بهت ڪر ڪي گروار ڪي ڊن اسڪول ۾ بناتي هئ. گرو پي ڪرتي هئ. تمڪو سومناٺ باپ پڙهاتي هئ. رڌر پي سومناٺ ڪو ڪهتي هئ. ڪهتي هئ رڌر گيان يگيه رچا. يهه ايڪ هين يگيه چلنا هئ، جسپر ساري پڙاڻي دنيا ڪي سامگري سواها هوني هئ. تنو پي اٿل پاڻل ۾ آجاتي هئ. سڀ اسپر سواها هوني هئ. سامني مهاپارت لڙاڻي ڪري هئ. يهه سڀ شانتي ڪي ليئي يگيه رچتي هئ، پرننو مٽيريل يگيه سين شانتي هو نه سڪي. اس يگيه سين وناش جوالا پر گهٽ هوتي هئ. يهه پرشتاچاري دنيا اسپر سواها هوني والي هئ. يهه سڀ بچون ڪو ديڪنا هئ. ديڪني والي بڙي مهاوير چاهيئي. منش تو هاءِ هاءِ ڪرينگي. تمهاري ليئي لڪا هوڻا هئ مروان موٽ ملوڪا شڪار.... ستيگ ۾ بهت ٿوري منش ٿي، ايڪ ڌرم ٿا. آب ڪلهيگ ڪي انت ۾ ديڪو ڪتني منش هئ؟ ڪتني ڌرم هئ؟ يهه سڀ ڌرم ڪهان تڪ چلينگي؟ ستيگ ضرور آنا هئ. آب ستيگ ڪي استاپنا ڪوئن ڪرينگي؟ رچتا باپ هين ڪرينگي. ڪلهيگ ڪا وناش پي سامني ڪرا هئ. تهر پوئل گئي هو ڪ گيتا ڪا پڳوان ڪوئن هئ؟ پڳوان نين سورب ڪي استاپنا ڪي، اسپر لڙاڻي ڪي ڪوئي بات نهين. اس نين مايا پر جيت پهناڻي هئ. اس راز ڪو نه سمجھه انهن نين اسر اوڙ ديوتائون ڪي لڙاڻي ڊڪاڻي هئ. وه تو هوتي نهين. تهر بچون ڪو باپ دواران جو پاسٽ، پريزنٽ، فيوچر ڪي ناليچ ملي هئ، يهه سوڌرشن چڪر تمڪو ڦرانا هئ. باپ اوڙ رچنا ڪو ياد ڪرنا هئ. ڪتني سهج بات هئ.

گيت:- تو پيار ڪا ساگر هئ... آڄ بابا نين لڪا هئ، تهر اوشن آف ناليچ، اوشن آف بلس لڪتي هو باقي اوشن آف لو پي ضرور لڪنا هئ. باپ ڪي مهما بهت هئ. پرننو سرووياپي ڪهني سين باپ ڪي مهما گهر ڪر ڏي هئ. ڪرشن ڪي ليئي پي لڪا هئ 16108 راڻيان ٿي... جنماشتم ڪي ڊن ڪرشن ڪو جهولي ۾ جهلاتي هئ. پرننو ڪسڪو پي پتا نهين ڪ ڪرشن هين نارائڻ بنتي هئ. راڌي ڦر لڪشمي بنتي هئ. لڪشمي هين ڦر جڳت امبا بنتي هئ، يهه ڪوئي نهين جانتي. آب باپ ڪهتي هئ ميرپي ڪو جانني سين تهر سڀ ڪچ جان جائينگي. پرننو جو ديهي ايماني نهين بنتي انڪو ڌارڻا پي نهين هوتي هئ. آڌا ڪلپ سين تو ديهه ايمان چلا هئ. ستيگ ۾ پي پر ماتما ڪا گيان نهين رهتا هئ. يهان پارت بجاني آتي هئ اوڙ پر ماتما ڪو پوئل جاتي هئ. يهه تو سمجھتي هئ آتما ايڪ شرير چور دوسرا ليتي

هٿ. ڀرنتو وهان دڪ ڪي بات نهيئن. يهه ڀرماتما ڪي مهمما هٿ. گيان ڪا ساگر، ڀرپر ڪا ساگر.... ايڪ ٻوٽو هٿ من مڻايو، مڌيا جي ڀو. يهه ملني سين هر وشٽ ساگر سين ڪير ساگر ۾ چلي جاتي هٿ. سورڳ ۾ گيهه ڍوڏ ڪي نديان بهتي هٿ. يهه سڀ مهمما هٿ. باقي گيهه ڍوڏ ڪي ندي ٿوريئي هو سڪتي هٿ. يهه ڀي تر جاتي هو سورڳ ڪسڪو ڪها جاتا هٿ. ڀل اجمير ۾ ماڊل هٿ ڀرنتو جاتي ڪڇ نهيئن. تر ڪوئي ڪو سمجهاو تو جهت سمجھه جائينگي. باقي يهه راس ولس تو ڪيل ڪوڏ هٿ. جيئي بابا ڪي پاس آڏ مڌيه اُنت ڪا گيان هٿ تو تر بچون ڪي ٻڌي ۾ ڦرنا چاهيئي. باپ ڪي مهمما اٽڪيوريت سڻائي هٿ. اُنڪي مهمما اُڀر اُڀار هٿ. سڀ ايڪ جيئي نهيئن هو سڪتي. هرايڪ ڪو اُڀا اُڀا پارت ملا هوئا هٿ. پوپ ڪا ڀي اکر ڊراما اَنوسار پارت هونگا تو ملينگا. اکر دوسرا هونگا تو ڦر آڳي چل ڪر ڊيڪينگي. جو دويه درشتي سين ڊڪايا ٿا، وهه سڀ اِن آنڪون سين ڊيڪينگي. وشنو ڪا ساڪياتڪار ڪيئا هٿ. وهان ڀي ڀرئڪٽيڪل جائينگي. ڦر ساڪياتڪار هونا بند هو جاتا هٿ. ستيگ ترينا ۾ نه ساڪياتڪار، نه ڀڳتي. ڦر ڀڳتي مارڱ سين يهه سڀ باتين شروع هوتي هٿ. ڪتني اُچي اُچي باتين بابا سمجھاتي هٿ. جو ڦر بچون ڪو اُڙون ڪو سمجھائي هٿ. بهنون ڀائون آڪر باپ سين ورثا لو. اُس گيان سين ڀرماتما ڪو سرووپا ڀي ڪه مهمما گم ڪر ڊي هٿ اُڙ گلاني ڪر ڊي هٿ. تر بچي ڀتارت مهمما ڪو جاتي هو. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) هر اُڪت شريمت ڀر ڪرني هٿ. سپڪا ڪلياڻڪاري رحمڊل بن شيوا ڪرني هٿ.
- (2) ياد ڪي عادت پڪي ڊالني هٿ. ياد ۾ بڻني سميه ڪوئي ڀي مٽر سنڀنڌي، ڪان پان آڏ ياد نه آئي، اِسڪا اُئينشن رڪنا هٿ. ياد ڪا چارت رڪنا هٿ.

وردان - اُڀني سرو ڌميواريون ڪا بوجهه باپ ڪو ڊي سِير هلڪا رهني والي

نِمت اُڙ نِرمانيو

جب اُڀني ڌميواري سمجھه ليتي هو تب ماڻا پارِي هوتا هٿ. ڌميوار باپ هٿ، مٿن نِمت ماتر هون يهه سمرتي هلڪا بناء ڊيتي هٿ. اِس ليئي اُڀني ڀرشارت ڪا بوجهه، شيوائون ڪا بوجهه، سمپرڪ سنڀنڌ نياني ڪا بوجهه.... سڀ چوئي موئي بوجهه باپ ڪو ڊيڪر هلڪي هو جائو. اکر ٿورا ڀي سنڪلپ آيا ڪ مجھي ڪرنا ڀرتا هٿ، مٿن هيئن ڪر سڪتا هون، تو يهه مٿن پن پارِي بناء ڊينگا اُڙ نِرمانيو ڀي نهيئن رهينگي. نِمت سمجھني سين نِرمانيو ڪا ڪڙ ڀي ستهه آجاتاهٿ.

سلوگن - سنتشمڻي وهه هٿ، جسڪي جيون ڪا شرنگهار سنتشتا هٿ.